

Verkenning kansen en behoeften filmeducatie Caribisch Nederland

Wat is er nodig om de infrastructuur voor film- en beelddeducatie in Caribisch Nederland te versterken en de verbinding tussen het funderend onderwijs en de film- en cultuureducatieve sector te vergroten? Wat is een voor de eilanden werkbare wijze, die aansluit bij de specifieke wensen en behoeften, lokale en regionale kansen en uitdagingen?

Uitgevoerd door:

Merel Gilsing, Studio Zorro

In opdracht van Ministerie OCW - Directie Media en Creatieve Industrie

periode : september '24-januari '25

Inhoud

- 1. Inleiding**
- 2. Aanpak verkenning**
- 3. Kansen en uitdagingen**
 - 3.1 Sociaal-economisch klimaat**
 - 3.2 Filmindustrie**
 - 3.3. Onderwijs**
 - 3.4 Filmeducatief aanbod**
 - 3.5 Cultuureducatie binnen scholen**
- 4. Conclusies en advies**
- 5. Overzicht gesproken personen**

1. Inleiding

Film en audiovisueel beeld is alom aanwezig in onze hedendaagse beeldcultuur. Voor de meeste kinderen en jongeren betekent film vooral entertainment en tijdverdrijf. Maar door film leren we de wereld en onszelf kennen en ontwikkelen we onze creativiteit en talenten. Filmeducatie definiëren we als het bewust kijken, maken, onderzoeken van en reflecteren op film. Anders gezegd; het ontwikkelen van beeldgeletterdheid. Door filmeducatie leren kinderen en jongeren anders te kijken en leren ze ook naar andere films te kijken. Ook leren zij zich door middel van film creatief uit te drukken. Middels de kunsteducatieve aanpak leren zij de taal van de film 'lezen', 'schrijven' en begrijpen. De gemedialiseerde samenleving vergt daarnaast dat wij allen anders, creatiever, bewuster en kritischer kunnen omgaan met film en beeldtaal. Beeldtaal, ofwel het begrijpend leren kijken, maken en reflecteren van bewegend beeld is onderdeel van digitale geletterdheid en burgerschap. Middels filmeducatie worden leerlingen bewust van en krijgen ze inzicht in de manier waarop film en filmmakers de werkelijkheid kleuren. Ook leren ze de rol te herkennen die film speelt bij bijvoorbeeld beeldvorming en overdracht van normen en waarden. Kennis en vaardigheden op het gebied van filmdidactiek zijn daarmee van steeds groter belang. Het onderwijs en organisaties voor filmeducatie hebben hierin samen een belangrijke rol te vervullen.

Om een structurele impuls te geven aan filmeducatie in het onderwijs investeert Ministerie OCW sinds 2019 in de landelijke regeling filmeducatiehubs. Deze regeling wordt uitgevoerd door het Filmfonds. Een filmeducatiehub is een regionaal ingebedde organisatie voor film van waaruit activiteiten voor film- en beelddeducatie in de regio aangeboden en afgestemd worden. Filmeducatiehubs vormen onderling een netwerk dat is aangesloten bij het Landelijk Netwerk Filmeducatie (Eye). Het langetermijndoel van de regeling is dat kwalitatieve filmeducatie structureel een plek krijgt in het funderend onderwijs, zodat kinderen zich ontwikkelen tot kritische kijkers en makers, oftewel beeldbewuste burgers. Filmeducatiehubs opereren in aansluiting op de bestaande lokale en regionale infrastructuur voor cultuureducatie en mediawijsheid, zoals daar zijn bibliotheken, erfgoedinstellingen en uiteraard het onderwijs zelf.

In Caribisch Nederland bestaat zo'n filmeducatiehub (nog) niet. De regeling sluit gezien de gestelde voorwaarden vooralsnog niet aan bij de lokale situatie, omdat er onder andere wordt gevraagd om een jaarlijks bereik van tenminste 10.000 leerlingen in het PO en/of VO door de penvoerder en een cofinanciering van de regeling van 20%. In dit rapport onderzoeken we wat een voor de BES-eilanden werkbare wijze is om de infrastructuur voor film- en beelddeducatie in Caribisch Nederland te versterken en de verbinding tussen het funderend onderwijs en de film- en cultuureducatieve sector te vergroten en die aansluit bij de specifieke wensen en behoeften van het onderwijs en de film- en cultuureducatieve sector, lokale en regionale kansen en uitdagingen.

2. Aanpak verkenning

De verkenning is gestart met een inventarisatie van de bestaande lokale en regionale infrastructuur voor cultuureducatie en mediawijsheid, zoals culturele organisaties, bibliotheken, erfgoedinstellingen en uiteraard het onderwijs zelf en Europees Nederlandse partijen die actief zijn of waren in Caribisch Nederland. Dit leverde een lijst contacten op, die zijn benaderd.

Vervolgens zijn gesprekken gevoerd met sleutelfiguren op de verschillende eilanden, op het gebied van film, cultuur en onderwijs. Dit gebeurde grotendeels via online meetings. In de gesprekken zijn activiteiten, behoeften en ambities van de organisaties besproken. Tevens zijn gesprekken gevoerd met een aantal scholen, diverse ambtenaren bij het ministerie en maatschappelijke en culturele organisaties in Europees Nederland die actief zijn op de eilanden. Een overzicht van de gesprekspartners is te vinden in bijlage 1.

Na aanleiding van de gesprekken wordt in dit rapport een analyse van kansen en uitdagingen gepresenteerd. De kracht van deze verkenning zit in het aantal mensen van diverse organisaties waarmee op deze korte termijn op de eilanden is gesproken. Een vervolg is nodig om op de verschillende eilanden aansluitend bij de bestaande gremia en in samenwerking met organisaties uit de cultuureducatieve infrastructuur de eerste stappen te zetten.

3. Kansen en uitdagingen

3.1 Sociaal-economisch klimaat

Het sociaaleconomische klimaat op de eilanden is uitdagend. Er is grote armoede en veel mensen worstelen om hun hoofd boven water te houden. De eilanden kennen een enorme culturele diversiteit. Op Saba wonen bijvoorbeeld 67 nationaliteiten, op een populatie van 2800 inwoners. Dit is het gevolg van het koloniale verleden, migratie en globalisering. Meertaligheid heeft een grote invloed op ongelijke kansen voor het volgen van onderwijs voor verschillende bevolkingsgroepen. Dit heeft ongelijke geletterdheid en ongelijke toegang tot de informatiesamenleving tot gevolg. Veel kinderen hebben achterstanden op basisvaardigheden, lezen en schrijven. Het toekomstperspectief van kinderen en jongeren wordt geschaad door het ontbreken van stimulerende activiteiten voor jongeren, de geringere kansen op onderwijssucces en de beperkte mogelijkheden om zelf in het onderhoud te voorzien.

De Ombudsman concludeert dat de kinderrechten situatie in het Caribisch deel van Nederland dringend verbetering behoeft. Externe factoren, zoals de botsing van de

thuis- en schoolcultuur, achterstelling als gevolg van discriminatie en het gegeneerde gebrek aan zelfvertrouwen, resulteren in de reproductie van ongelijkheid. Er is een toenemend besef van de last van de koloniale onderdrukking en slavernij op de eilanden. Er is een grote wens op de eilanden om meer stimulerende activiteiten, jongerenparticipatie en burgerschapsontwikkeling te realiseren en kinderen in hun kracht te zetten.

3.2 Filmindustrie

De filmindustrie op de BES-eilanden is klein en bestaat voornamelijk uit een informeel netwerk van autodidacte kunstenaars. Cultuur wordt nog vooral gezien als iets vrijwilligs, dat je in vrije tijd beoefent. Het is een gemis dat de mbo opleiding media AV specialist op Bonaire niet langer wordt aangeboden. Deze opleiding was een belangrijke schakel in de ontwikkeling van professioneel vakmanschap onder eilandbewoners. Sinds 2023 bestaat de Bonaire Film Association, die zich inzet voor de filmindustrie. Deze vereniging zet zich in om de samenwerking tussen haar leden te stimuleren en de positie van de deelnemers in de sector te versterken. Op Bonaire doen een aantal filmmakers actief mee aan het project 48H, dat ook op Aruba en Curaçao plaatsvindt.

Sinds 2024 wordt met de regeling Studio Caribe van het Filmfonds talentontwikkeling en het professionele makers klimaat op de eilanden gestimuleerd. In de eerste tranche ontvangen 12 plannen een ontwikkelingsbijdrage en training. In dit kader wordt op Bonaire momenteel een korte fictiefilm voor jeugd ontwikkeld (*The Clubhouse* door filmmaker David Martinus).

3.3 Onderwijs

Het onderwijs op de eilanden valt onder de verantwoordelijkheid van Nederland. Scholen op de eilanden volgen het Nederlands curriculum. De schooldagen zijn kort; kinderen gaan in de ochtenden van 7:30- 12:30 naar school. De nadruk ligt op het primaire onderwijsproces: basisvaardigheden, lezen en schrijven. Op de scholen is de capaciteit en de werkdruk een veelgehoord probleem. Het verloop onder leraren is groot. Er zijn grote verschillen tussen de publieke en private scholen qua populatie (bekostigd en niet bekostigd). Op Bonaire zijn het Papiaments en het Nederlands de officiële talen. Op St Eustatius en Saba is het van overheidswege gesubsidieerde onderwijs Engelstalig.

Film heeft geen plek in het curriculum. Wel komt er steeds meer bewustwording over het belang van digitale geletterdheid. Er zijn zorgen over het sociaal mediagebruik van jongeren en de invloed op hun concentratie en mentale gezondheid. Sommige leraren zien dat filmeducatie kansen biedt om het bestaande curriculum (taal, kunst, mediawijsheid, sociaal emotionele vaardigheden en talentontwikkeling) te verrijken en beter aan te sluiten bij de belevingswereld van kinderen en jongeren. Film kan een

aanvulling zijn in de diversiteit van leerstrategieën en het stimuleren van de ontwikkeling van de 21ste-eeuwse vaardigheden. Leraren zelf hebben, op een enkele uitzondering na, vrijwel geen deskundigheid op dit gebied. Op het voortgezet onderwijs is er binnen de kunstvakken sporadisch aandacht voor bewegend beeld. Incidenteel geven filmmakers lessen op scholen, met name binnen kunstprojecten en vrije keuze modules.

Omdat filmeducatie voor de meeste leraren vooralsnog een latente behoefte is, is vanuit het onderwijs zelf weinig aanzwengelende kracht te verwachten.

3.4 Filmeducatief aanbod

Sommige organisaties maken al gebruik van film bij hun educatieve activiteiten. Dit gebeurt voornamelijk incidenteel en niet in samenhang of afstemming met elkaar.

Het Terramar museum op Bonaire vertoont filmprogramma's rondom maatschappelijke thema's zoals het slavernijverleden en natuurbehoud, waarbij educatieve activiteiten worden verzorgd. Het museum wil deze activiteiten in de toekomst graag uitbreiden en hiermee werken aan community development, waarbij erfgoededucatie en filmeducatie met elkaar worden verbonden.

Op St. Eustatius wordt momenteel een filmproductie gemaakt binnen een project rondom lokaal erfgoed van The Statia Cultural Heritage Implementation Committee. In de film worden lokale verhalen gedeeld en hebben kinderen een rol voor de camera.

De bibliotheken op de eilanden maken een grote ontwikkeling door, ondersteund door organisaties uit Europees Nederland. Het doel is de samenwerking te verbeteren en uit te breiden, zodat de bibliotheken de inwoners van de eilanden steeds beter van dienst kunnen zijn. In het onderwijs wordt het programma Bibliotheek op school ingevoerd, met ondersteuning vanuit Biblionet Groningen. Lees- en mediacoaches zullen scholen vanuit de bibliotheek scholen ondersteunen bij het invullen van hun leesbeleid. Er is met name de behoefte aan steun op het gebied van leesbevordering, meertaligheid en leesplezier.

De bibliotheek op Bonaire werkt al twee jaar samen met een filmmaker om in de kinderboekenweek workshops te geven aan kinderen. Met de komst van de Maakplaats, die na de verbouwing in de nieuwe bibliotheek beschikbaar komt, zullen materialen beschikbaar komen voor het maken van audiovisuele producten. Dit is een mooie kans om dit aanbod uit te breiden en te verdiepen. Er is daarbij behoefte aan deskundigheid en talentontwikkeling.

Sommige sociale organisaties op de eilanden hebben ervaring met het inzetten van film voor maatschappelijke doeleinden. Een voorbeeld is de Bonaire Youth Outreach Foundation, die media producties maakt om jongeren te inspireren en een stem te geven, zoals films, sociale media en evenementen met positieve boodschappen. Ze

laten jong talent zien, bespreken belangrijke onderwerpen en stimuleren de Bonairiaanse gemeenschap om samen actief te zijn bij maatschappelijke vraagstukken. Bij deze organisatie zit veel expertise; ook weten ze jonge talenten blijvend aan zich te binden en middels een buddysysteem kinderen en jongeren te inspireren en ondersteunen in hun ontwikkeling.

Ook op Bonaire loopt het project Gang di Arte van ACE Foundation, grotendeels gebaseerd op de aanpak van Kunstbende Nederland. Kinderen tussen de 13 en 19 jaar worden ondersteund in hun creatieve ontwikkeling en oriëntatie op professioneel kunstenaarschap als een mogelijk carrièrepad. Een van de categorieën is social content creator.

Verder biedt een aantal organisaties uit Europees Nederland filmeducatieve projecten op de eilanden aan. In 2017 en 2018 heeft de naschoolse opvang op een aantal locaties op de drie eilanden meegedaan aan het Unicef Kinderrechten Filmfestival. Met dit festival wil UNICEF op een actieve en creatieve manier kinderen in Nederland en op Caribisch Nederland bewustmaken van hun rechten en met hen hierover in gesprek gaan. Om het project uit te voeren op de eilanden werden door de uitvoerende organisatie Hollywood in de Klas lokale filmmakers getraind. Er was een enorme betrokkenheid uit de gemeenschap, ook onder ouders, die allemaal kwamen kijken naar de resultaten en er wordt nog steeds over het project gepraat.

De serious game Mediamasters (voor basisschool groepen 6 tot en met 8) van Netwerk Mediawijsheid wordt elk jaar al op een paar basisscholen gespeeld. Beeldeducatie is onderdeel van de lessen. Deelname is kosteloos en leraren kunnen deze game zelfstandig in de klas uitvoeren. Wel heeft deze game enige aanpassing nodig om ook voor de eilanden toegankelijk te zijn. De versie voor speciaal onderwijs sluit momenteel het beste aan in verband met het taalniveau.

De organisatie Mediawegwijs heeft in 2023 workshops mediawijsheid gegeven op alle drie de eilanden, aansluitend bij de thema's digitale geletterdheid, taal en burgerschap. In deze workshops worden door de kinderen oa vlogs gemaakt over de natuurlijke omgeving van de school. De lessen worden gegeven door vakdocenten van Mediawegwijs en de organisatie verzorgt ook de subsidieaanvraag voor de lessen voor de scholen. In 2025 worden deze workshops herhaald.

Voor deze verkenning reikte het te ver om ook onderzoek te doen op Curaçao, Aruba en Sint Maarten; wel zou dat zeker de moeite waard zijn om in een vervolgfase gebruik te maken van kennis en ervaring in de regio. Zo is er een internationaal filmfestival op Curaçao met een educatief programma en ook een Cinekid festival in het najaar, waarbij workshops en films van Cinekid in Amsterdam worden aangeboden.

Bij de ontwikkeling van projecten of gezamenlijke investeringen ziet Bonaire vooral

kansen om met Curaçao en Aruba op te trekken omdat deze eilanden qua taal en cultuur op elkaar lijken. Recent is dan ook de culturele alliantie Aliansa Kultural ABC aangekondigd, Voor Saba, St. Eustatius is er met St. Maarten geografisch en cultureel gezien een betere aansluiting.

3.5 Cultuureducatie binnen scholen

De BES-eilanden vallen onder het bereik van het stelsel voor overheidsfinanciering van cultuur. De afgelopen jaren is veel geïnvesteerd in aanpassingen en toegankelijkheid van diverse regelingen: dit was nodig vanwege cultuurverschillen, de fysieke afstand, het ontbreken van lokale culturele budgetten en beperkte digitale middelen op de eilanden.

Om cultuurdeelname te stimuleren en bruggen te bouwen tussen de bewoners en cultureel aanbod, zijn op de eilanden vanuit de Openbare Lichamen cultuurcoaches actief. Zij werken aan (subsidie)dienstverlening aan het cultuurveld, uitvoering van de cultuuragenda, implementatie cultuur- en erfgoedbeleid. Met de cultuuragenda's zetten de eilanden in op het versterken van de culturele infrastructuur. Het UNESCO Framework for Culture and Arts Education heeft gezorgd voor het verstevigen van de inzet op cultuureducatie.

Om de culturele ontwikkeling van kinderen te verstevigen, krijgt vanuit de regeling Cultuur met Kwaliteit van het Fonds voor Cultuurparticipatie op elk eiland een instelling subsidie om een duurzame kwaliteitsverbetering van cultuureducatie te realiseren. Dit gebeurt door het stimuleren van de samenwerking tussen het onderwijs en het culturele veld en het vergroten van de deskundigheid van leraren en culturele partners op het gebied van cultuureducatie.

In de huidige plannen van de penvoerders heeft filmeducatie geen plek; met alle penvoerders is verkend welke behoefte en kansen zij zien op hun eiland:

- Saba Association of Caribbean States (SACS) Foundation zet in op het verstevigen van de zichtbaarheid van de Canon van Saba: lokale identiteit, cultuur en erfgoed. De meerwaarde van filmeducatie wordt vooral gezien in het leren vertellen van eigen beeldverhalen. Dit is ook waardevol voor kinderen in Europees Nederland; alhoewel we een lang verleden met elkaar delen, lijkt er in Europees Nederland maar weinig bekend over hoe het culturele leven er in het Caribisch deel van het Koninkrijk uitziet en een uitwisseling van deze verhalen met andere kinderen kan hieraan bijdragen.
- Gateway to Success Eustatius zet voornamelijk in op buitenschoolse trajecten. Hierin is aandacht voor muziek, dans, erfgoed en spoken word. Kansen voor

filmeducatie worden voornamelijk gezien in combinatie met erfgoed en spoken word-projecten. Dit past ook binnen de plannen voor de Bibliotheek op School. Via filmeducatieve projecten en deskundigheidsbevordering van leraren kunnen kinderen en jongeren op andere wijze gestimuleerd worden met taal om te gaan, hun identiteit verkennen en hun eigen verhalen vertellen in woord en beeld. Daarnaast is een naschools programma met bijvoorbeeld een maandelijkse filmvoorstelling een optie. Wel zou een extra formatieplek/mediacoach nodig zijn om dit op te zetten.

- ACE Foundation op Bonaire werkt vraaggestuurd met het onderwijs en geeft leraren zelf zo veel mogelijk de regie. ACE ziet kansen om in een icc-training filmeducatie voor het voetlicht te brengen om de behoefte aan filmeducatie te testen. ACE werkt met een adviserende stuurgroep; een gesprek met de stuurgroep zal meer inzicht geven in deze behoefte. ACE staat ervoor open dit gesprek in het voorjaar te initiëren.

4. Conclusies en advies

Filmeducatie resoneert op de BES-eilanden. Een impuls aansluitend bij de bestaande gremia kan zorgen voor een duurzaam effect op de creatieve en sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen en jongeren door een structurele inbedding van kwalitatieve filmeducatie in het onderwijs.

Het onderwijs is gebaat bij een aanpak die gericht is op de lange termijn en waarmee de invulling van het bestaande curriculum wordt verrijkt. De vraag moet dan steeds zijn: Wat draagt de inzet van film bij aan de creatieve en sociale ontwikkeling en het leerproces van onze kinderen en jongeren? Door middel van deze impuls kunnen we de contacten tussen het onderwijs, culturele instellingen en de filmindustrie bevorderen en de regionale deskundigheid op het gebied van filmeducatie vergroten. Daarbij willen we bij voorkeur inzetten op de ontwikkeling van projecten die in de toekomst in aanmerking komen voor subsidie vanuit de verschillende bestaande regelingen, in afstemming met de daarbij betrokken fondsen.

Een investering op filmeducatie heeft alleen zin als het cultureel eigenaarschap van het project bij de eilanden ligt en kwaliteit uit de regio wordt benut. Om lokale expertise en externe deskundigheid te verbinden tot een bruikbare aanpak zijn bruggenbouwers nodig die bestaande kennis en deskundigheid kunnen inbrengen en good practice kunnen delen.

Aanbeveling is dan ook om een start te maken voor een regionaal netwerk voor filmeducatie in Caribisch Nederland, door per eiland met betrokken partijen aan een proeftuin te werken en daarin lokaal aanbod filmeducatie voor het onderwijs te realiseren. In een proeftuin participeert minimaal een school, een culturele aanbieder, een bibliotheek en een lokale filmmaker. De proeftuin wordt uitgevoerd in aansluiting met de activiteiten binnen de regelingen CmK en De Bibliotheek op School. De nadruk ligt op overdraagbaarheid, zodat de geleerde lessen in de toekomst mogelijk toepasbaar zijn voor andere scholen en aanbieders.

De coördinatie van de proeftuin wordt belegd bij de penvoerder CmK, die hiervoor aanvullende middelen ontvangt. De werkgroepleden en mogelijk externe experts ontvangen een reële vergoeding voor hun deelname en inbreng van deskundigheid.

Met name op Bonaire is ook al enige ervaring met met name buitenschoolse filmactiviteiten. Het is passend om allereerst te onderzoeken of deze initiatieven en betrokken makers beter kunnen worden verbonden met het onderwijscurriculum en hoe dit op de scholen van meerwaarde kan zijn.

In het proces is uitwisseling met Europees Nederland over filmeducatie zeer waardevol. In de verschillende Filmhubs is de afgelopen vier jaar veel kennis opgedaan op het gebied van de verankering van filmeducatie. Mogelijk is een deel van die kennis ook bruikbaar voor de partijen op de BES- eilanden. Zo werden er diverse proeftuinen uitgevoerd met scholen gericht op burgerschap en sociaal emotionele ontwikkeling van kinderen. Ook werden er deskundigheidstrajecten ontwikkeld voor lees- en mediaconsulenten van de bibliotheken en een scholingstraject voor filmmakers, gericht op filmdidactiek. Deze trainingen zijn mogelijk ook van waarde om op de eilanden uit te voeren om het proces te verstevigen.

6. Overzicht gesprekspartners

GESPREKKENLIJST	
VERKENNING FILMEDUCATIE	
Marlies Vels	Ace Foundation Bonaire
Jennifer Pocornie	Afdelingshoofd Openbare Bibliotheek Bonaire
Esmee Mulder	Basisschool Aquamarin Bonaire, groepsleerkracht groep 5/6
Marieke van de Straat	Basisschool De Meander Curacao, groepsleerkracht groep 6/ ICT
Gonny Apol	Biblionet Groningen
Ilse Verburgh	Bibliotheek Bonaire kwartiermaker doorontwikkeling
Dennis Martinus	Openbaar Lichaam Bonaire, Bonaire Youth Outreach Foundation
Hidde de Vries	Cinekid Hoofd Film
Ghislaine Monte	Cultuurcoach Bonaire
Segni Bernardina	Cultuurcoach Bonaire
Melanie Slood	Cultuurfonds Cariben
Eloise van Wickeren	Curaçao Film Commissioner -Ministerie van Economische Ontwikkeling
Michael Elias	Curaçao International Film Festival
Monique Ruinen	Filmfonds
Marlon Titre	Filmhuis Den Haag/ Nederlandse Unesco Commissie
Linda de Veer	Fundashon di Kurason Film & TV Productions Bonaire
Ilse Daalder	Fonds voor Cultuurparticipatie
Lucien Ravensberg	Fonds voor Cultuurparticipatie
Rosabel Blake	Bibliotheek St. Eustatius Hoofdbibliothecaris
Iris van der Heijden	Koninklijke Bibliotheek

Alfrida Martis	Kwartiermaker Cultuur Bonaire
Marian van Miert	LKCA
Ilse Godtschalk	Mediawegwijs
Sarah Hijmans	Netwerk Mediawijsheid

Eveline Chaudron	OCW Beleidsmedewerker informatie- en bibliotheekbeleid
Peter Jan Olieslagers	OCW Beleidsmedewerker Media en Creatieve Industrie
Lydia Telgt-Piek	OCW Senior Beleidsmedewerker Eenheid Caribisch Nederland
Susan Richter	OCW Senior Beleidsmedewerker Caribisch Nederland - Directie MBO
Nazari Clarinda Ignacio	OCW Senior Beleidsmedewerker Cultuur Caribisch gebied
Elisabeth Veldbloem	Openbaar Lichaam Bonaire
Shiagan Marteen	Openbaar Lichaam Saba
Edris Bennett- Merkman	Openbaar Lichaam St. Eustatius
Sedi van Loon	ProDemos - project Caribisch Nederland
Sedney Marten	Rijksdienst Caribisch Nederland, Bonaire
Sharifa Balfour	Saba Heritage Centre
Barbara Sol	Scholengemeenschap Bonaire
Camla Thomas	Scholengemeenschap Bonaire - Vakgroepvoorzitter expressievakken
Dirkje de Jong	Senior Specialist Kinderrechten Cariben Unicef
Jude Finies	Terramar Museum Bonaire
Lotte Dambrink	Unicef Nederland